

MŪSŲ LIETUVA

NR. 12 (1495) - SEMANÁRIO - 1977 M. KOVO - MARÇO 24 D. 2,00 kr.

R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

P A D Ē K A

1963 metais pirmųjų įžadų proga Šiaurės Amerikon sveikinimą atsiuntė iš São Paulo ir T. Jonas Bružikas, linkėdamas seminariją pabaigus prisidėti prie lietuvių jėzuitų misijos Brazilijoje. Per septyneris likusius seminarijos metus su būreliu amerikiečių jėzuitų, taip pat svajojančių dirbti Brazilijoje, skaitėme, studijavome apie šį kraštą, apklausinėjome iš čia atskridusius misisionierius.

Po pirmojo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso, įvykusio 1966 metais Čikagoje, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba, norėdama tobuliau išvystyti ryšių tinklą, pasiuntė kelionėn per Venecuelą, Braziliją, Urugvajų, Argentina ir Kolumbiją 1968 metų pradžioje. Trijų kraštų jaunimo stovyklą Billings pakrantėje tą vasarą dar daugiau pritraukė prie Brazilijos ir prie Pietų Amerikos bendrai.

Po šventimų 1969 metais ir po seminarijos paskutiniųjų kursų, 1970 metų viduryje prasidėjo darbas São Paule, lietuvių jėzuitų provinciole numatytas dviems metams. Su brazilišku „jeitinho“ ir pagal pasaulyje sklindančią infliaciją, tie dveji metai padaugėjo 350 nuošimčių. O dabar, praleidęs beveik visus kunigystės metus Brazilijoje šiame pirmajame paskyrimo, imuosi naujo darbo kitame krašte, tų pačių pasaulyje pasklidusių lietuvių tarnyboje.

Visų pirma dėkoju padėjusiems įsijausti bei įsijungti lietuviškon veiklon šiame krašte; maloniai priėmusiems pastangas ir gerus norus, per septyneris metus supynusius mūsų darbus, mintis ir viltis. Nuoširdi pagarba tenka remiantiems jaunimo naudai skirtą veiklą ir tėvams, patikintiems savo vaikus stovyklose ir kitomis progomis. Ypač gili padėka visiems, kurie sutelktinai dirbome kartu trečiojo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso metu, tikėdami lietuvių bendruomenės gyvastingumu ir Lietuvos ateitimi.

Ištikimybę iš tėvų paveldėtam tikėjimui liudija dalyvaujantieji mėnesinėse lietuviškose pamaldose São Paulo ir Santo André Bairuose, kaip ir šv. Kazimiero koplyčioje sekmadieniais bei šokiadieniais ir visų renginių dalyviai.

Mūsų tautai būdingo vaišingumo daug teko patirti lietuvių šeimose São Paulo bairuose; tolimesnėse valsčiaus vietovėse — Itaquera, Guaianazes, São Miguel Paulista, Ferraz de Vasconcelos, Perus; gretimuose miestuose — Suzano,

Mogi das Cruzes, Santo André, São Caetano, Mauá, Ribeirão Pires, Poá, Guarulhos, São Bernardo, Osasco, Carapicuíba, Itaquaquecetuba; São Paulo valstijos interiore — Campinas, Botucatu, Itaporanga, Itararé, Barão de Antonina, São Vicente, Santos, Guarujá, Praia Grande, Jundiaí, Santo Anastácio, Costa Machado, Pitangueiras, Itapetininga, Angatuba, Itapeva, Barretos, Boa Esperança do Sul, São José do Rio Preto, Franca, Jacaré, Santa Barbara d'Oeste, Pontal, José Bonifácio, Cesário Lange, Jandira, São Roque, Nova Odessa, Bauru, Votuporanga, Itu, Indaiatuba, Brigadeiro Tobias ir kitur; kitose valstijose — Porto Alegre ir Canoas, RS; Curitiba, Campo Largo, Sengés ir Ponta Grossa, PR; Salvador, BA, Belém, PA; Guajará-Mirim RO; Campo Grande, MT; Rio de Janeiro, Teresopolis ir Niteroi, RJ, ir dar laiškais ar kitais būdais su kitais Brazilijos lietuviams.

Mes, išėivijos lietuviai, turime ypa-

Amalriko perspėjimai

Po kelerių metų kalėjimo, ištrėmimo Sibire ir nuolatinio persekiojimo rusų istorikas Andriejus Amalrikas š.m. liepos mėn. buvo ištrėmtas užsienin. Atvykęs į Paryžių, jis viešai pareiškė, kad Amerikos bičiulystė ir vadinamasis atolydis su Sovietų Sąjunga gali privesti prie katastrofos. Savo kalboje jis iškėlė sekančius faktus.

Rusai visada pasitikėjo tik stipria karine jėga, paremta griežtomis galingų vadų kalbomis. Pasak Markso, jėga yra istorijos pagrindas. Tad jei norima tartis su rusais rimtai ir ką nors pasiekti, reikia remtis jėga. Rusai esą nepakenčia ir laiko idiotais Vakarų diplomatus, kalbančius su jais švelniai, mandagiai. Net amerikiečiai valdžios viršūnėse nesupranta rusų komunistų, kad jie viena sako, o kita daro. Amerikos - Sov. Sąjungos santykiai neturėtų remtis dabartinės padėties palaikymu. Kol Sovietų Sąjunga bus uždara šalis, kurioje maždaug 10 vyrų gali nuspręsti karą ar taiką, Amerika negali būti rami.

Visokiais mandagiais ir nereikšmingais pasitarimais bei konferencijomis su Sovietų Sąjunga nieko negalima laimėti. Jei Amerika ir visi Vakarai sustabdytų kreditus ir pagalbą ru-

sams, įvyktų krizė ir galimos reformos. Helsinkyje 1975 m. pasirašyti susitarimai ant popieriaus atrodo gana puikiai, bet tikrumoje Sovietų Sąjunga nė nemano tų išipareigojimų laikytis.

Čruščiovo laikais buvo kiek pažengta laisvesnės visuomenės link, bet tas judėjimas buvo sustabdytas. Ten negalima iš anksto numatyti kas atsidurs viršūnėje, nes be tarpusavio kovos ten tas sostas nepasiekiamas.

Šiuo metu Sovietų Sąjungoje esama didelio nepasitenkinimo ir žemdirbių bei darbininkų tarpe, net daugiau nei intelektualuose, bet tų visų grupių nuomonės esančios susiskaldžiusios. Vyksta visų religijų persekiojimas, čia mažesniu, čia vėl griežtesniu tempu. Jei kada nors kariai perimtų valdžią, Amalriko nuomone, marksizmas pasiliktų, bet reformuotus. Tada galima būtų tikėtis kiek laisvesnio gyvenimo. Kol Vakarai remis Sovietų Sąjungą, ten jokių pakeitimų nebus.

Sovietų Sąjunga, pasak Amalriko, sudaro grėsmę visoms nepriklausomoms valstybėms, ar jos būtų dešiniųjų, ar kairiųjų partijų valdomos. Praeityje žuvo neviena galybė beremdama galimus ateityje priešus. B. B.

Dar kartą atskleidė

MASKVOS MELĄ

Statulos į ok. Lietuvą neįsileido

Maskva. — Sovietų Sąjungoj lankėsi Airijos užsienio reikalų ministeris Garret Fitzgerald. Prieš jam išvykstant iš Dublino, Airijos krikščionių bendrijos centras kreipėsi į jį, prašydamas užklausti Maskvą, kodėl jie neįsileido švč. M. Marijos statulos, jų siųstos Lietuvos katalikams, prašant ją Vilniuje įteikti vyskupui Julijonui Steponavičiui. Dar nėra žinoma, koks buvo Maskvos atsakymas ministeriui, bet Airi-

joj plačiai nuskambėjo pats faktas, kad sovietų ambasadorius atsisakė ją priimti ir persiųsti į ok. Lietuvą.

Sakoma, jog Airijos katalikai tyčia norėjo pasauliui dar kartą įrodyti, kad viešo tikėjimo išpažinimo laisvės dabartinėje Lietuvoje nėra, todėl ir sumanė sovietų ambasadą pastatyti į nemalonią padėtį. Jie gerai žinojo, kad rusai nesutiks to padaryti, o atsisakymas bus dar vienas įrodymas apie Maskvos propagandos melą.

Statula šiuo metu palikta Londone, lietuvių šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje.

tingą pareigą, progą ir pašaukimą būti arti vienas kito, kaip sesutės ir broliai. Dėkoju už progą jėiti į Jūsų šeimas ir, kiek įmanoma, dalyvauti Jūsų gyvenime per šeimų lankymą, per draugystę per įvairias progas susitikti. Viena didžiausių kunigo privilegijų yra būti arti kitų, lyg su teise būti broliu kitiems.

Ypač gili dėkingas už progą būti su Jūsų vaikais, jaunimu, kurie į gyvenimą įneša tiek daug džiaugsmo, šilimos, spalvingumo, ramybės ir tyros širdies. Iš visos širdies linkiu Jiems Viešpaties palaimos. Dėkoju visiems vyresnio amžiaus lietuviams, seneliams ir senelėms, parodžiusiems tiek švelnumo, draugiškumo, tylaus, kantraus ir viltingo tikėjimo. Dėkoju ir visiems paro-

džiusiems jautrumo šiuo atsiskyrimo metu.

Manau, kad Viešpats mus pasiuntė šian pasaulin, kad būtume laimingi, vienas kitam patarnaudami, nešdami taiką, džiaugsmą ir nuoširdžią meilę, kuri nenyktų ir nemažėtų kad suaugtume į vieną šeimą ir vieną kūną. Išėivijos lietuviai turime ypatingą pareigą savo aplinkai ir laisvajam pasauliui tarti Lietuvos vardą ir puoselėti jos prisikėlimo viltį.

Naujasis adresas nuo kovo mėn. pabaigos bus šis: 2345 West 56 St.; Chicago, IL 60636; E.U.A. Tel.(312) 737-8400.

Antanas Saulaitis, S.J.

PAVERGTOJ LIETUVOJ

Šneka, bet tiesos nesako

Bolševikinė propaganda yra būdinga tuo, kad ji nuolat kartoja tik pusę tiesos. Antrąją tiesos pusę bolševikai nutyli arba, jeigu neįmanoma nutylėti, ją iškreipia. Gi kur neįmanoma iškreipti, meluoja išsijuose.

Paimkim kelis pavyzdžius. Vienas jų yra nuolat bolševikų trimituojama Pirčiupio tragedija. Ji skelbiama užmaskavimui rusų bolševikų lietuvių tautai padarytų baisesnių tragedijų. Čia bolševikai kiekvienam pirštu rodo: "Žiūrėkit, faštiniai žvėrys iššaudė visą kaimą". O kad bolševikai išnaikino šimtus kaimų ir žmones išvežė į Sibiro vergų stovyklas mirčiai — tyli.

Stabtelkim ties Pirčiupiu

Praėjusio karo metu vokiečiai naciai šį kaimą sudegino, o gyventojus iššaudė. Tai vokiškosios barbarijos aukos. Tačiau bolševikai, nutylėdami rusiškąją barbariją, nutyli ir antrąją tiesos pusę, būtent tai, kad vokiečius ties Pirčiupio kaimu užpuolė bolševikiniai partizanai, kurie vokiečius pašaudė ir pabėgo. Išūtę vokiečiai šoko naikinti kaimą. Partizanai vokiečius galėjo užpulti miške, galėjo užpulti laukuose, bet ne ties kaimu. Juk partizanai žinojo vokiečių grasinimus. Bet argi bolševikams svarbu lietuviškas kaimas? Jie nušlavė ne tiek lietuviškų kaimų. Yra net manoma, kad ties Pirčiupio kaimu bolševikinių partizanų įvykdytas vokiečių užpuolimas buvo vadovaujamas kaikurių žinomų dabartinės Lietuvos komunistinių veikėjų. Taigi, per bolševikinių partizanų žioplumą ir iš viso su nieku nesiskaitymą buvo išduotas visas kaimas nekaltų žmonių. Prie dabartinės Pirčiupio tragedijai atminti statulos bolševikai turėtų pristatyti ir bolševikinį partizaną su įremtu į tą statulą rusišku automatinio šautuvu. Tada Pirčiupio tragedijoje atsispindėtų abidvi lietuvių tautai atneštos barbarijos — rusiškoji ir vokiškoji.

Klyksmai nedatekliuose

Imkime kitą pavyzdį. Bolševikai nuolat trimituoja apie statybas, dešimtis kartų fotografuoja tą patį pastatą, išilgai ir skersai rodo pastatytą kolchozinį kaimą, bet nerašo, kad sugriovė atsikuriantį Lietuvos kaimą, kad supūdė gražias ūkininkų sodybas ir pavertė jas lūšnomis, kuriose dar ir šandien gyvena lietuviai kolchozininkas — dvidešimtojo amžiaus baudžiauninkas. Nežiūrint tų nepabaigiamų bolševikinių šauksmų apie pažangą, apie statybas, apie žemės ūkio klestėjimą, bolševikai perka rugius ir kviečius pas "baudujančius" (anot jų) amerikiečius, australiečius, kanadiečius, o nuvykusiems į Lietuvą turistams neleidžia aplankyti savo tėviškių, nes bijo parodyti klaidias lūšnas.

Dainininkai ir Maskva

Štai prieš mane ant stalo guli "Gimtasis Kraštas" 41 nr., kuriame aprašytas sol. E. Kaniavos (iš Lietuvos) apsilankymas Australijoje. Kaniava Australijoje išbuvo net pusantro mėnesio. Bolševikiniu mastu tai labai ilgas laikas, įmanomas tik patikimiems žmonėms. Per tą laiką kairioji Australijos valdžia pripažino Lietuvos okupaciją. Esu tikras, kad niekas iš lietuvių neturi nieko prieš lietuvių dainininką, atvežusį pluoštą lietuviškų dainų, išskyrus tas įgrisusias svetimybės — "figarus", "otelus" ir pan.

Keistoji pusė išvirsta tik tuo atveju, kai tie dainininkai pasisako atvykę stiprinti lietuviybės tremtyje. Tikslas labai viliojantis, bet šitas aiškinimas įtikina tik tai tuščiagalvius. Juk ar gali protaujantis lietuvis tikėti, kad Maskvai rūpi išlaikyti lietuvių tremtyje? Absurdas! Didžiausias Maskvos rūpestis yra lietuvių surusinti, bet ne išlaikyti. Gi kiekvienas dainininkas atvyksta į Vakarų tikslai su Maskvos žinia. Daug neaiškinant, šitų kelionių tikslas yra kitas, nes, kaip paprastai, bolševikai tepasako pusę teisybės.

Lietuvišku požiūriu

Žvelgiant grynai lietuvišku požiūriu, tenka pasakyti, kad dainomis ir klumpakojais lietuviybės tremtyje neišlaikysime. Šie dalykai tėra priedai, bet ne esmė. Šiandien lietuviškos dainos labiausiai reikia ne Vakaruose (kur yra liet. dainininkai ir chorai), bet Rytuose. Nevienas lietuvis būtų nudžiugęs, jeigu būtų išgirdęs, kad Kaniava pusantro mėnesio praleido kon-

certuodamas Sibiro lietuviams, Seinų-Suvalkų krašte arba su dainomis lankė Gudijai priskirtų sričių lietuvius. Štai kur socialistas Kaniava ir kiti Lietuvos menininkai turite vykti ir stiprinti lietuvių, jeigu jūs esate tikri lietuvi, o ne maskvinės propagandos gerai apmokami tarnautojai. Šitam lietuviybės darbe nereikės, kaip tam V. Šimkui (žiūr. G. K. nr. 41, p. 4) jieškoti "kovotojų su vėjo malūnais" ir koneveikti savo brolius — rusiškojo komunizmo aukas. Šioje vietoje tenka prisiminti, kaip neseniai spaudoje buvo aprašyta, jog grupelė panašių "vėjo malūnininkų" Melburne, Australijoje, pašalino iš lietuvių namų pagrindinės salės kuklų lietuvišką paminklėlį su lietuviškos žemės žiupsneliu. Tai irgi nesusipratėlių pasitarnavimas "rijikams tautos mūsų" — kaip sako V. Kudirka.

Surado ką dovanoti

Jau minėtam "GK" Kaniava sako: "Melburne M. K. Čiurlionio diskusijų klubas, į kurį įeina įvairaus amžiaus ir įvairių profesijų žmonės, man perdavė atvežti Lietuvon du japonų dailininkų paveikslus".

Ne lietuviškus tremties menininkų paveikslus, ne lietuviškas knygas, ne su lietuvių susijusia medžiaga, bet japonų paveikslus. Nežinau nei dienos, nei valandos kokios mintys gali užklysti ir kokius šuolius gali padaryti tremtyje prasikūrę žmonės. Šiandien japonai, rytoj — rusai, o savi kūriniai pasaulėse pelių lizdus puošia. Jų vaikai lietuviškai nei bū, nei bė nesupranta, o tėvai Maskvos bokštus skaičiuoja — iš tolo kol kas...

(Na).

Australija

AUSTRALIJOS OPOZICIJOS VADAS W. SNEDDEN, Kalėdų ir N. Metu švenčių proga lankydamasis Adelaidėje, priėmė PLB pirm. inž. Br. Nainį su ALB pirm. V. Neverausku ir ALB įgaliotiniu politiniams reikalams J. Lapšiu. Inž. Br. Nainys jam įteikė Lietuvos nepriklausomybės medalį, išleista JAV Lietuvių Fondo, minint Lietuvos nepriklausomybės atgavimo penkiasdešimtmetį. W. Snedden pažadėjo sekančiame rinkiminiame vajuje į savo partijos programą įrašyti pažadą, kad laimėjimo atveju būtų atšauktas Pabaltijo pripažinimas Sovietų Sąjungai. Pasikalbėjimą su PLB pirm. inž. Br. Nainiu Kalėdų antrosios dienos vakarą transliavo Adelaidės televizijos II kanalas, o visos radijo stotys pranešė JAV lietuvių ekskursijos atvykimą į Lietuvių Dienas.

J. A. Valstybės

ALGIMANTAS GEČYS, JAV LB visuomeninių reikalų tarybos pirmininkas, užmezgė ryšius su advokatu Jerome J. Shestack, vadovaujančiu tarptautinei žmogaus teisių sąjungai — International League for the Right of Man. Jam įteikta dokumentinė medžiaga, liečianti žmogaus teisių pažeidimus pavergtoje Lietuvoje, kartu su prašymu pasiūsti atstovus į Vilniuje vykstančius teismus, susietus su "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" platinimu. Ten bus teisiamas ir žymusis rusų disidentas S. Kovalevas. Ši organizacija, įsteigta 1942 m., turi daugiau kaip 3.000 narių 37-niose valstybėse. Jos skyrius Sovietų Sąjungoje, turėjęs 6 narius, dabar liko tik su vienu A. Sacharovu.

Argentina

ARGENTINOS LIETUVIAI susilaukė pirmo oficialios teises turinčio lietuvių vertėjo. Prieš Kalėdas išleis paskutiniuosius egzaminus Buenos Aires universiteto teisių fakultete, lietuvių kalbos vertėjo diplomą gavo Adolfas Baltušis. Jo lietuvių egzaminatoriais buvo "Argentinijos Lietuvių Balso" leidejas bei redaktorius Pranas Ožinskas ir Jonas Pogoreckis. Lig šiol vertimai dažniausiai būdavo atliekami lietuviškų laikraščių redakcijose, bet juos pasirašydavo svetimtaučiai, pvz. Vilniuje lenkų gimnaziją baigęs J. Wolpovicz, suprantas lietuviškai. Vertėjas A. Baltušis yra Argentinoje gimęs Juozo ir Elzės Baltušių sūnus, vedęs Aldą Petrauskaitę. Lietuviškoje veikloje jis daugiausia reiškiasi Argentinos Lietuvių Centre, dėstydamas lietuvių kalbą vyresnio amžiaus jaunuoliams, o jaunosius moko Nelida Burbaitė.

Italijoje prisiminė lietuvių

Prel. V. Mincevičiaus pastangomis Italijos tarpdiecinė komisija fylijai Bažnyčiai prisiminti išleido lapelį — Kalėdinės lietuvių tradicijos ir jaudinantis balsas iš Sibiro, Visa eilė Italijos vyskupijų ir parapijų šį lapelį plačiai išsiuntinėjo su kalėdiniais sveikinimais. (Elta)

VLIKo pirm. dr. J. K. Valiūnas ir ALT pirm. dr. K. Bobelis Amerikos Lietuvių Kongrese.

V. Noreikos nuotrauka

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO TREČIOJO KONGRESO REIKALU

KOMISIJŲ IR VALDYBOS POSĖDIS

Kovo 10 Jaunimo namuose posėdis prašė spaudos ir informacijos komisijos sparčiai talkinti Jaunimo kongreso finansų, nakvynių ir jaunimo atstovų vaju. Studijų savaitės komisija šiuo metu svarsto iš Š. Amerikos atvežtas pastabas apie Brazilijoje paruoštą akademinės programos projektą, kad galėtų nustatyti galutinę programą ir kviesti kalbėtojus bei pravedėjus.

Finansų komisijos atstovas J. Tatarūnas pranešė, kad jau vyksta Tūkstantinis vaju, kviečias lietuvius aukoti po tūkstantį kruzeirų kongresui iš karto arba išmokėjimu. Lankomi lietuviai prekybininkai ir profesionalai bei kiti asmens ir šeimos. Į Turizmą bei trans-

porto komisiją įsijungė Vilma Žvingilaitė.

Būstinė, arba JK sekretariatas, perėmė savaitę baigė jau turimų 600 adresų kartoteką, ir ateinančiais mėnesiais stengsis ją praplėsti iki virš 2000 lietuvių šeimų. Į Būstinę ateina daug laišku iš kitų kraštų. Parengimų arba Programų komisija talkins finansų ir kitoms komisijoms. Šiuo metu sudaroma nakvynių komisija, nes reikės surasti keikiems šimtams jaunuolių preiglobsčio kongreso metu. Norima turėti jau ir asmenį, kuris būtų ryšininku tarp JK komiteto ir vietinės spaudos, radijo ir televizijos.

Sekantis komisijų atstovų ir JK valdybos posėdis įvyks kovo 24, 19:30 val. Jaunimo namuose.

JAUNIMO KONGRESO RUOŠIMAS SPARTEJA

Trečiasis pasaulio lietuvių jaunimo kongresas įvyks Pietų Amerikoje. Jis prasidės 1975 m. gruodžio 20 d. Buenos Aires ir baigsis 1976 m. sausio 6 dieną Sao Paulo. Pietų Amerika buvo parinkta sustiprinti ten beblėtančią lietuvių ir į lietuvišką šeimą sugražinti nuo jos besitolstantį tenyktį jaunimą. Geras ar blogas buvo šis sprendimas, pamatysime po kongreso, bet dabar nieko kito nelieka, kaip tą nutarimą vykdyti.

Reikia spartinti darbus

Tiki kongreso pradžios liko tik vienuolika mėnesių. Taigi laiko nedaug, o darbų pilna, todėl ir gąišti nebėra ko. Patirti, kas iki šiol yra nuveikta ir likusiems darbams aptarti, 1975 m. sausio 18 d. Chicagoje, Margučio patalpose, buvo sušauktas kongreso ruošos darbuose dalyvaujančių organizacijų bei institucijų atstovų posėdis. Iš Kanados į posėdį atvyko LB Kanados krašto valdybos pirmininkas Jonas Simanavičius, Kanados Lietuvių Jaunimo sąjungos pirmininkas Almis Kuolas, Gabija Juozapavičiūtė ir Kanadoje šiuo metu viešinti viena iš jaunimo kongreso organizatorių — Brazilijos lietuvių Živilė Juraitytė. Amerikiečiams atstovavo JAV LB krašto valdybos pirmininkas Juozas Gaila, JAV Lietuvių Jaunimo sąjungos pirmininkė Daiva Vaitkevičiūtė, PLJ sąjungos ryšių centro vedėjas Minaugas Pleškys ir jo nariai Emilija Pakštaitė, Pijus Stončius, Rūta Nainytė, Stepas Lukauskas ir kongreso informacijos tarnybos pirmininkas Romas Sakadolskis. Posėdyje taip pat dalyvavo PLB valdybos nariai: vicepirmininkas Romas Kaspa-

BRONIUS NAINYS

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas apibrėžia svarbiuosius klausimus, atsižvelgdamas į visų kraštų lietuvių gyvenimą ir viltis.

ras, sekretorius Juozas Šlajus ir pirm. Bronius Nainys.

Kas jau padaryta

Informacinius pranešimus padarė B. Nainys, R. Kasparas ir Ž. Juraitytė. Iš kelionės po Austriją grįžęs, B. Nainys pranešė apie kongreso paruošiamus darbus Australijoje. Jie dar tik tepradedami ir apie planus telkti lėšas, kurias turės parūpinti PLB Bendruomenės valdyba. Svarbiausi ir įdomiausi pranešimai buvo Kalėdų metu Pietų Amerikoje apsilankiusio ir tris savaites ten praleidusio Kasparo ir Juraitytės iš Brazilijos. Iš jų paaiškėjo, kad Pietų Amerikoje kongreso ruošimo darbai jau įpusėję, jaunimas ir senimas dirba kartu, entuziazmo netrūkstan, tačiau iš Amerikos ir Kanados pagalbos jiems reikia. O ją parūpinti irgi yra PLB valdybos uždavinys. Pietų Amerikoje jau yra sudaryta kongresui ruošti reikiama organizacija su visais komitetais ir komisijomis, sudaryta programa, parūpintos patalpos, atskiriems renginiams numatytos datos ir vietos. Dabar belieka viską tik detalizuoti, tobulinti, telkti lėšas ir iš Amerikos laukti turtingų svečių.

Kitaip sukirpta programa

Nors programa jokių staigmenų nepateiks ir bus panaši į buvusių kongresų programas, bet jos sukirpimas bus kitoks. Pereitas kongresas buvo užbaig-

Lietuvi,

P. Liet. Jaunimo Kongresą paremsi atvykdamas balandžio mėn. 12 d. 20 val. į ruošiamą Kongresui parenti

VAKARIENĖ

Vieta — Lietuvių Sąjungos Brazilijoje patalpose, Rua Lituânia, 67, Moóca.

Pakvietimus įsigyti iš anksto. Prie įėjimo nebus galima įsigyti.

PIRMIEJI TŪKSTANTINIO VAJAUS P.LIET. JAUNIMO KONGRESO RĖMĖJAI.

Vardas	Pasižadėjo	Įnešė
Aleksandras Bumblis	1.000,00	500,00
Šv.Kazim. Parapija	1.000,00	1.000,00
Kun.J.Šeškevičius	1.000,00	1.000,00
Mons.P.Ragažinskas	1.000,00	100,00
Mons.Aleks.Arminas	1.000,00	1.000,00
Jonas Tatarūnas	1.000,00	300,00
Petras Šimonis	1.000,00	1.000,00
Vicente V. Banys	1.000,00	1.000,00
Algimantas Saldys	1.000,00	200,00

SMULKESNĖS AUKOS

Kaz.Skorupskis	500,00
Antonio Petkevičius	200,00
Ruta Čerskute (iš Kanados)	160,00
Stasys Kumpis	150,00
Stasys Tervydis	300,00
Tėvai Jezuistai	100,00
N.N.	15,00
Bronė Nauželis	10,00
Stasė Lemgrevičius	10,00
Stefanija Bukienė	30,00
Marija Raugalienė	15,00
Jos Teta	10,00
Veronika Pletkevičienė	50,00
Ona Tripinis	10,00
Elena Balčiuniėnė	20,00
Magdalena Makaravičienė	100,00

Kongreso mecenatai-rėmėjai bus pagerbti ir pareikšta jiems padėka, išeiktas atatinamas diplomas, iškilmingo susirinkimo metu.

Lietuvi, atsimink kad kongreso pasisekimas yra tavo rankose. Tėvynėje gyvenantieji už tautos laisvę aukoja ne vien pinigą, bet laisvę ir gyvybę. Mes bent pinigine auka paremkime lietuvių išlaikymą ir kovą už Lietuvos išlaisvinimą.

P.L.J.Kongreso Finansų Komisija.

pabuvojo Amerikoje, stebėjo jo eigą, įsigijo patyrimo, daug ko patyrė, kongresą suruošti jiems nebėra sunku. Žinoma, be PLB valdybos, JAV bei Kanados jaunimo sąjungų ir ryšių centro pagalbos jie neišsivers. Juraitytė papasakojo, kaip veikia visos ruošos komisijos, komitetai, kaip kartu nuoširdžiai dirba jaunimas ir senimas, kaip spro-

tas stovykla, o šis ja prasidės. Tai daroma todėl, kad kongreso dalyviai greičiau susipažintų ir susidraugautų. Stovykla prasidės gruodžio 20 d. Argentinoje, šimto metų senumo, 77 hektarus apimančiam, Punta Indio ūkyje, kuris yra apie 180 kilometrų į pietryčius nuo Buenos Aires ir pusė kilometro nuo La Platos upės. Anot Romo Kasparo, kuris tą ūkį matė ir parodė nuotraukas, esanti graži, egzotiška vieta.

Po šešių dienų stovyklavimo visi kongresininkai suvažiuos į Buenos Aires, kur San Martin teatre įvyks kongreso pristatymas visuomenei su oficialia dalimi, paskaita ir menine programa. Iš čia laivu La Platos upe visi bus pergabenti į Montevideo. Dvi dienas čia vyks talentų vakaras ir kongreso tautinių šokių festivalis. Po to kongreso dalyviai lėktuvais skris į Sao Paulo, o iš ten dar 90 km. keliaus autobusais į Itaiaci, kur bus studijų dienos nuošaliuose jėzuitų vienuolyno patalpose. Čia šešias dienas studijuos jaunimo, lietuvių ir kitas problemas. Kartu keliaujantieji turistai tą laiką galės praleisti gražioje Montevideo paplūdimiuose arba galės skristi į Rio de Janeiro. Sausio 6 d. jie galės grįžti į Sao Paulo kongreso uždarymui, tris dienas skirti miestui apžiūrėti ir sausio 10 d. su visais kartu vykti namo.

Ar Pietų Amerika pajėgi ir pasiruošusi

Živilė Juraitytė sako — taip. Jeigu tai būtų pirmas kongresas, Pietų Amerikos lietuviai jį suruošti nebūtų pajėgūs. Bet dabar, kai nemažas jų skaičius dviejų pirmųjų kongresų metu

MOTERS PASAULIS

Šį skyrių redaguoja Halina Mošinskienė.
Raštus ir pageidavimus siųsti: R. Prof. João Arruda, 176, Perdizes, São Paulo, E.S.P. Telefon. 65-09-07.

APIE "MEILIA ŽMONA"

Perskaičiusi dr. Rubin straipsni "Meili žmona" ("L.L.", Nr. 3, 1974), pirmiausia pagalvoju, kad jis susilauks stiprios skaitytojų (ypač moteriškosios giminės) reakcijos. Mano nuomone, straipsnio mintys (su nedidelėmis išimtimis) yra labai teisingos. Visos moterys turėtų ne tik jas atidžiai perskaityti, atmintin susikrauti, bet ir sąžiningai jomis vadovautis kasdieniniame gyvenime. Tada tikrai mažiau girdėtume moterišku dejoniu, kad "mano vyras manęs nemylė" ir vyriškuju - "mano žmona manęs nevertina ir nesupranta".

Tačiau dėl kai kurių straipsnio teigimų vertetu pasiginčyti. Pirmiausia užkliūva tvirtinimas, kad vyras žmonoje ieško tik "geros mamos". Čia lygiai toks pat naivus pasakymas, kaip kai kuriu moterų tvirtinimas, kad visi vyrai - niekad neišaugę iš mažo berniuko, kuris slepiasi net po ūsais ir žilais plaukais. Vyro-žmonos santykiuose negali būti kažkoks mamos-sūnelio santykių tesinys, o dviejų užaugusių ir subrendusių žmonių bendravimas, pagrįstas tarpusavyje meile (jausmine ir fizine) bei pagarba. Tikiu, kad jaunesniosios kartos lietuvių šeimose jau yra išnykęs galvojimas, jog viskas, kas su seksualiniu bendravimu susiję, yra kažkaip žema ir apie tai garsiai nekalbama, o tai dėmesio nekreipiama, šviesoms degant. Šitaip įpratę galvoti senesnioji mūsų karta ir, tur būt, niekas jos pakeisti negalėtų, tačiau vidurinioji šeimų karta dar galėtų pasukti sveikesnio galvojimo kryptimi. Panašūs straipsniai šiuo atveju yra ypač naudingi.

Nenoriu sutikti tik su straipsnio mintimi, kad moteris neturi niekad sakyti vyrui ne, nesvarbu, kokie jos norai ir nuotaikos. Čia vėl prasikiša senoviškasis galvojimas, kad vyras yra viešpatys, o moteris - tik jo igėdžiams patenkinti irankis. Tarp dviejų besimylinčių asmenų tokia mintis yra tikras vieno ir antro pažeminimas. Tiek vyro, tiek moters (žmonos) norai, nuotaikos ir seksualinis nusiteikimas ar jo stoka šeimoje turi būti gerbiami. Tada vedybiniam gyvenime nebus nei "kankinių", nei "kankintojų". Žinoma, atsakymas turi būti atliekamas su meile, švelnumu ir mandagumu.

Ne viena moteris gal pasakytu, kad meilumas ir jo apraiškos jos būdai svetimos, neįprastos, kad ji nemokant, savo jausmų veiksmams išreikšti. Tokioms geriausias atsakymas yra paskutiniai straipsnelio sakiniai: "Moters spontanus, natūralus meilumas išsivysto su jos suberndimu, savigarba, savo vertės pajautimu. Moteris ir kitiems pasirodo tiek meilės verta, kiek ji pati jaučiasi tokia esanti".

"Meili žmona"

LAIMINGA AR MEILIA ŽMONA?

Permečiau akimis "Laiškų Lietuviams" kovo mėnesio numerį. Perskaičiau pirmą premiją laimėjusi rašini, dar vieną kitą ir atidėjau skaitymą kitam kartui. Tačiau, kai mane pažįstamos užpuolė už "meilią žmoną", susiradau vėl "Laiškus Lietuviams" ir laiko skaitymu.

Jūratė Jasaitytė, I.B Tarybos narė, Kr. Donelaičio mokyklos mokytoja, aktyvi visuomenininkė, skaitys paskaitą Lietuvių Kongrese. Tema - "Jaunimo įsijungimas į politinį darbą".

Tremties Metafora

Esame atplaišos tautinio kamieno -
Klaidžiojame internacionalo miške,
Bet nepamiršome prigimto gėrio -
Giminystę palaikome su tėvyne...

Koks keistas likimas tremties!
Būvodami laisvės kraštuos,
Sememės kovotojų išminties
Iš partizanų žūstančių miškuos!..

Pasiryžėliai esam garbingos tremties -
Skelbiam laisvę tėvynėj pavergtiems
O ten gyvenimas realios paskirties -
Būti ar nebūti amžiais laisviems?..

A. Razutis

Jeji meili žmona ir jos vyras yra laimingi šioje aplinkoje, galima jiems tik dar daugiau palinkėti laimės, tačiau man kažkaip nesinori tikėti, kad tokių moterų esama. Juk tai angelas ne moteris, visuomet meili, besišypsanti, suprantanti, niekad neserganti, nesiskundžianti, nepasakanti ne. Kaip gražu. Visai kaip senuose, romantiškuose filmuose - ji besišypsanti ir patenkinta paduoda jam laikraštį ir šliures, o jis atneša pirmųjų pavasario žibučių...

Visose paskaitose, aprašymuose, pamokymuose, knygose yra kaip raudonu siūlu įrežtas patarimas - kokia moteris turi būti, kad vyras būtų laimingas ir patenkintas, tačiau nieko nesakoma, koks gi vyras turėtų būti, kad būtų laiminga jo žmona.

Jis gali grįžti namo piktas ir nepatenkintas, nes darbe jo nesupranta, ir viršininkas pasakė piktesnį žodi, tačiau tu, žmonele, pykčio parodyti negali, kam čia svarbu, kokia buvo tavo diena. Pavalgęs pietus, pasakė ačiū ar ne, nuėjo prie televizijos - ten sportas, žinios, šoka ir dainuoja, mušasi ir mylisi, na, žodžiu - išsiblaškytas, o tau lieka indai ir vaikai. O jam, jei ir ne prie televizijos, tai posėdžiai, susirinkimai, veikimas, o namuose liko tie patys darbai.

Nedaug šeimose yra bendro, kai žmona vergiškai kiekvieną kartą sutinka su vyro reikalavimais. Ji niekada negali sirgti, jai niekad neskauda galvos ar nugaros, niekada nėra blogos nuotaikos, niekad nesiskundžia ir nepasakoja, kas atsitiko namuose tą ar kitą dieną, ir jos akys užsidega laime, kai tik vyras pamini lovą, nors ji ir pasiliks pasyvi partnerė. Koks žiaurumas iš vyro pusės! Kur dingę vaikų ligos ir prie jų praleistos nemigos naktys, ar miegant pamainomis, kad ir antras galėtų pailsėti? Kur liko rūpestis ir laukimas, vienam iš vaikų laiku negrįžtant, kai apie seksualinį suartėjimą nėra net kalbos? Ar čia tik žmonos ašaros ir bėdos? Kur liko dvasinis bendravimas, be žodžių praleisti tylūs ir ramūs vakarai, ir kas belieka tada, kai žmona jau daug metų sėdi kėdėje su ratukais? Kaip gerai, kad vyras gali dirbti antvalandžius ir tuos pinigus išleisti žmonai dovanoms. Gėlėms? Kvepalams? Kailiniams? Ir labiausiai bumbanti žmona su tuo sutiktų, tegul tik dirba antvalandžius. Laimingas vyras, turėdamas tokią žmoną, tokią meilią žmoną. Kaip lėlė - graži, be jokių norų, pageidavimų, nesiskundžianti, neserganti. Kaip gražus daikčiukas, nori - paimi, nori - ne. Bet ar ji laiminga?

Čia dar pridėsiu keletą iš anglų kalbos laisvai išverstų šakinių apie "meilų vyrą", kuris, deja, tą savo meilumą rodo tik svetimai žmonai. Vis dėlto su malonumu turiu pripažinti, kad yra vyrų, kurie taip maloniai elgiasi ir su savo žmonomis.

Jis domisi, ką ji (svetima žmona) jam sako, nors kartais ir skundžiasi. Jis visuomet švariai nusiskutęs, apsirengęs ir prisikvėpinęs. Ją pamatęs, visada pasako ką nors malonaus, ar tai "tu žavingai atrodai", ar "aš taip laukiau tavęs". Su juo taip lengva kalbėti, taip lengva juoktis, ir jis supranta humorą. Jis niekad nepakelia balso, nors kartais ir turėtų už ką. Jis paima ją už parankės, einant per gatvę, lipant laiptais. Būdamas kartu su ja, jis nemato kitų moterų. Dažnai jai paskambina, nors tik tam, kad galėtų pasakyti "aš norėjau išgirsti tavo balsiuką". Atidaro automobilio duris, uždega cigaretę, paima paltą. Ir kitos mažos smulkmenos jai pasako, kad ji yra svarbi jo gyvenimo dalis. Ir jei vyras skirtų tiek dėmesio savajai žmonai, kiek skiria svetimai, kiek daug ramybės sugrįžtu į namus!

(Laiškai Lietuviams)

Al. Likanderienė

KONGRESO RUOŠIMAS SPARTĖJA

džiami lėšų ir nuotolų klausimai, patyrusia ranka viską koordinuojant kongresui ruošti komiteto pirmininkui kun. Antanui Saulaičiui. Posėdžio dalyviai įsitikino, kad Pietų Amerikos lietuviai savo egzaminą išlaikys ir kongresą gerai suorganizuos. Živilė Juraitytė nuosaikiu radikalu pristatymu mus labai pradžiugino ir sužadino didelį norą dirbti, nes mes pamatėme, kad ir Pietų Amerika dar turi daug gražaus lietuviškai kalbančio jaunimo. Iš jos pranešimo supratome, kad tikrai yra verta aukoti laiką, darbą ir lėšas ne tik padėti tiems lietuviškai kalbantiems, bet prie lietuviško kamieno gražinti ir tuos 70 proc., kurie lietuviškai jau nebemoka. Pietų Amerikos lietuvių jaunimas ieško lietuviško renesanso, ir tai surasti bet kokia kaina mes jiems turime padėti. Tai vienas iš trečio pasaulio lietuvių jaunimo kongreso tikslų.

Živilė Kanadoje ir Amerikoje išbus iki kovo pradžios. Ji čia atvyko Kanados lietuvių jaunimo iniciatyva. Jai rūpi pasiformuoti apie buvusių kongresų ruošimą, painformuoti apie būsimą Pietų Amerikoje, įsigyti daugiau patyrimo lietuviškoje veikloje ir visuomenėje sukelti didesnę susidomėjimą kongresu ir Pietų Amerikos lietuvių jaunimu. Tikime, kad ši misija jai pasiseks, nes ji savo uždavinį gerai supranta ir moka vykdyti.

Žmona vyrui: už 10 minučių išsina tavo autobusus į Jaunimo kongreso posėdį. Taigi greitai valgyk kiaušinį pusryčiams, kad nepavėluotum.

Kokia bus mūsų pagalba

Nauji vadovai supažindino su Pasaulio Lietuvių Jaunimo sąjungos ryšių centro veikla, kuri dabar eina iš Margučio patalpų. Apie ryšių centrą pranešė Mindaugas Pleškys ir Pijus Stončius. Pagal juos ryšių centras, kaip jau pats pavadinimas sako, palaikys ryšius su viso pasaulio lietuvių jaunimo sąjungomis, ruoš liuanistikos studijų seminarus ir talkins jaunimo kongresui. Praeitais metais buvo nuostolinga, yra likę skolų. Jas bus stengiamasi išlyginti. Reikia ir PLB valdybos finansinės paramos. Artimieji ryšių centro darbai bus šią vasarą suruošti dviejų savaitėlių liuanistikos studijas, redaguoti Pasaulio Lietuvoje savo skyrių, kongreso rengėjams padėti detalizuoti programą, surasti prelegentus, kongreso reikalais vesti susirašinėjimą ir leisti kongreso žiniaraštį "Kongresienos". Ši ryšių centro parama kongreso organizatoriams bus labai naudinga.

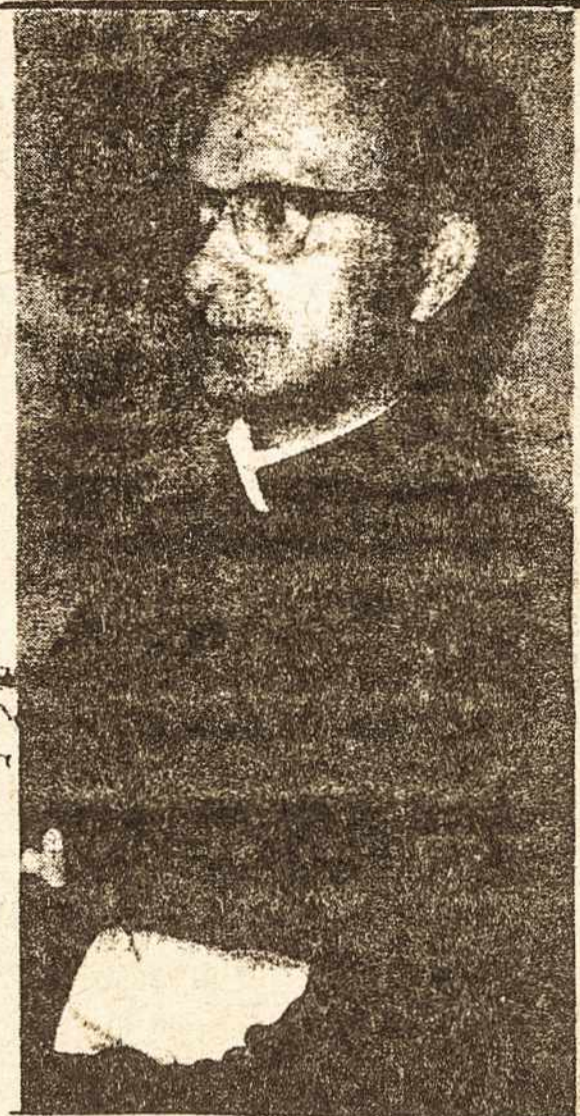
Kongresui talkinti informacijos ir propagandos srityje yra sudaryta kongreso informacijos tarnyba, sutrumpintai — KITA. Apie jos darbus pranešė pirm. Romas Sakadolskis. KITA teiks informacijas spaudos bendradarbiams arba spaudai ir radijui. Taip pat visais kitais būdais informuos visuomenę apie kongreso organizavimo eigą. Jaunimo sąjungų valdybos ir talkininkai atliks kongreso populiarinimo darbą jaunimo tarpe. Kongreso klausimams nagrinėti, pasiūlymams suformuluoti, atstovų pareigoms aptarti gegužės pradžioje Londone, Kanadoje, abiejų sąjungų valdybų iniciatyva bus sušauktas JAV ir Kanados lietuvių jaunimo suvažiavimas. Tokie suvažiavimai, kaip parodė posėdyje Rochesterio suvažiavimo įvertinimas, yra labai naudingi ir jaunimo veiklai daug padeda.

PLB valdybos uždavinys

Jis, tur būt, bus sunkiausias, nes liečia lėšas. Kongresas kainuos daug pinigų. Jų reikės ryšių centrui išlaikyti, liuanistikos studijoms, KITA's išlaidoms padengti, "Kongresienų" leidimui, vadovų į Pietų Ameriką pasiuntimui, menininkų nuvežimui į kongresą bei prieškongresiniams koncertams, atstovams padėti apsimokėti kelionės išlaidas, kongreso leidiniams ir kongreso rengėjams. PLB val-

dybai reikės tas lėšas parūpinti. Vėl teks jai organizuoti talką ir kreiptis į visuomenę, prašant aukoti. Visuomenė, be abejo, neatsisakys padėti, nes lėšos eis svarbiausiai mūsų gyvybės arterijai — jaunimui.

PLB valdybai teks pasirūpinti ir transportu. Jau dabar yra tiriamos galimybės grupinėms išvykoms ir deramasi su oro linijomis dėl specialių (chartered) lėktuvų pasamdymo. Jeigu atsiras daug norinčių vykti, — nebūtinai tik iš jaunimo, — bus galima išsiderėti didesnius papiginimus. Manoma, kad tokia reta proga pasinaudos ir vyresnieji, nes kas gi nenorėtų pamatyti įdomių Pietų Amerikos miestų, vietovių ir susitikti su ten gyvenančiais lietuviais. Greitu laiku PLB valdyba praneš išvykos sąlygas ir skelbs registraciją.

Kun. dr. Kęstutis Trimakas, Ateities žurnalo vyriausiasis redaktorius

ATSPINDĖTI VISĄ ATEITININKIJOS GYVENIMĄ

'ATEITIES' REDAKCIJOS PRAŠYMAS VISIEMS ATEITININKŲ VIENETAMS

Ateitininkų Federacijos valdybos nutarimu "Ateities" žurnalas nuo 1975 sausio 1 tapo Ateitininkų Federacijos leidiniu, kurio vienas pagrindinių tikslų yra atspindėti "visą ateitininkijos gyvenimą".

Šį uždavinį "Ateitis" galės įvykdyti tik tada, kai visų ateitininkų Sąjungų valdybos, korporacijos, moksleivių kuopos, studentų draugovės ir sendraugių skyriai informuos "Ateitį" apie savo planus, veiklą, kursus, stovyklas, susirinkimus bei parengimus, o taip pat jai siųs jų veiklą iliustruojančių fotografijų.

"ATEITIS" NAUJOSE RANKOSE

Didžiausias Ateitininkų Federacijos Valdybos dėmesys šiuo metu skiriamas "Ateičiai".

Gruodžio 3 AF valdyba savo posėdy, kuriame dalyvavo ir kun. dr. Kęstutis Trimakas, svarstė "Ateities" žurnalo reikalus. Pradėjusi eiti Kaune, kaip Draugijos žurnalo priedas, dar caristinės okupacijos metais, "Ateitis" išsilaikė be ilgesnės pertraukos per 60 metų. Ją mieliai skaitė moksleiviai, kuriems ji labiausiai ir buvo skirta, skaitė ir vyresnieji, norėdami užčiuopti jaunesnės kartos gyvenimo pulsą. "Ateitis" buvo jaunos minties reiškiėja, ugdė ir brandino jaunosius talentus. Joje atsispindėjo jaunųjų dvasinis vei-

"Ateities" redakcija visų labai prašo jai siųsti veiklos korespondencijas ir nuotraukas.

Moksleivių atstovė "Ateities" redakcijoje: Dalia Bilaišytė, 7355 S. Sacramento Avenue, Chicago, Illinois 60629.

Studentų atstovė: Mirga Šerepkaitė, 7219 S. Fairfield Avenue, Chicago, Illinois 60629.

Sendraugiai (o taip pat ir visi kiti) savo veiklos korespondencijas bei nuotraukas gali siųsti šiais adresais: Aldona Zailskaitė, 1836 49th Court, Cicero, Illinois 60650; arba kun. Kęstutis Trimakas, 850 DesPlaines Avenue, Apt. 409, Forest Park, Illinois 60130.

"Ateities" redakcija

das. Ir dabarties jaunimui "Ateitis" yra gerai pažįstama, mieliai skaitoma, laukiama. Ir redaguojama ji yra taip pat jaunimo.

Kaip ir visa mūsų periodinė spauda, "Ateitis" turi nemažą rūpesčio ir įvairių sunkumų. Tad AF valdyba nutarė imti globoti "Ateitį", ir nuo šių metų žurnalas bus visos Federacijos leidinys. Joje atsispindės daugiau negu lig šiol visos Federacijos veikimas, tačiau pagrindinis dėmesys vis tiek bus skirtas moksleiviams. Jų gyvenimas, jų kursai, vasaros stovyklos, jų veikla kuopose ir skyriuose daugiausia ras vietos "Ateities" puslapiuose.

Mūsų Lietuva

Mūsų Lietuva

Mano pirkinys – batukai

Mamytė man pasakė, kad aš pati galėsiu išsirinkti batukus. Batų krautuvėje ant lentynos buvo išstatyta įvairiausių vaikų batų, bet aš tuoj pirštu parodžiau tėveliams, kokie man patinka — suvarstomi su storais padais ir įvairių spalvų lopeliais. Kol pardavėjas pritaikė man batukus, mamytė kalbino mane: "Tik pažiūrėk, šitie gražesni už tavo išsirinktus!" Bet aš tvirtai purčiau galvą, duodama suprasti, kad apie kitus nė negalvoju. Kai tėveliai už juos sumokėjo 9 dolerius, aš gražiai padėkojau. Juk pinigai ant medžių neauga, juos reikia uždirbti. Nauji batai kėlė mane augštin, o aš džiaugiausi, kad turėsiu panašius batukus, kaip Zitos ir Danutės. Bešokinėdama išgirdau, kai mamytė pasakė tėveliui: "Batukai patogūs, bus geri eiti kasdien į mokyklą, bet į bažnyčią kažin ar leisiu su jais eiti". Tai išgirdusi, nustebau ir įsiterpiau: "Argi su jais aš negalėsiu eiti į bažnyčią? Tik pažiūrėkite, kokie jie gražūs: čia geltonas lopelis kaip saulutė, čia mėlynas kaip dangus, o čia žalias kaip žolytė". "Jie gražūs", — pritarė mamytė, — "bet sekmadieniais einant į bažnyčią reikia gražiau pasipuošti". Aš nenusileidau: "Mano batukai patys gražiausi, gražesnių krautuvėse nėra, be to, seselė sakė

kad Jėzulis žiūri į vaikučių sielas ir Jam visai nesvarbu kaip kas bažnyčioje apsirengęs. Juk tai tiesa?" "Žinoma, Jėzuliui vertingiausia pamaldi ir graži siela", — atsakė tėtis. Pagaliau tėveliai sutiko su mano prašymu. Mano džiaugsmui nebuvo galo. Bažnytėlėje aš nesizvalgysiu ir drauges, nežaisiu pirštais, tik nuoširdžiai melsiuos. Aš žinau, kad Jėzulis viską mato. Jis mąstys ne tik mano sielą, bet ir mano gražius batukus. Jam tai patiks. **Onutė**

Įdomu, ar kiti vaikučiai patys išsirenka batukus ir drabužėlius, ar tėveliai išrenka? Parašykite apie tai.

Nežinomas svečias

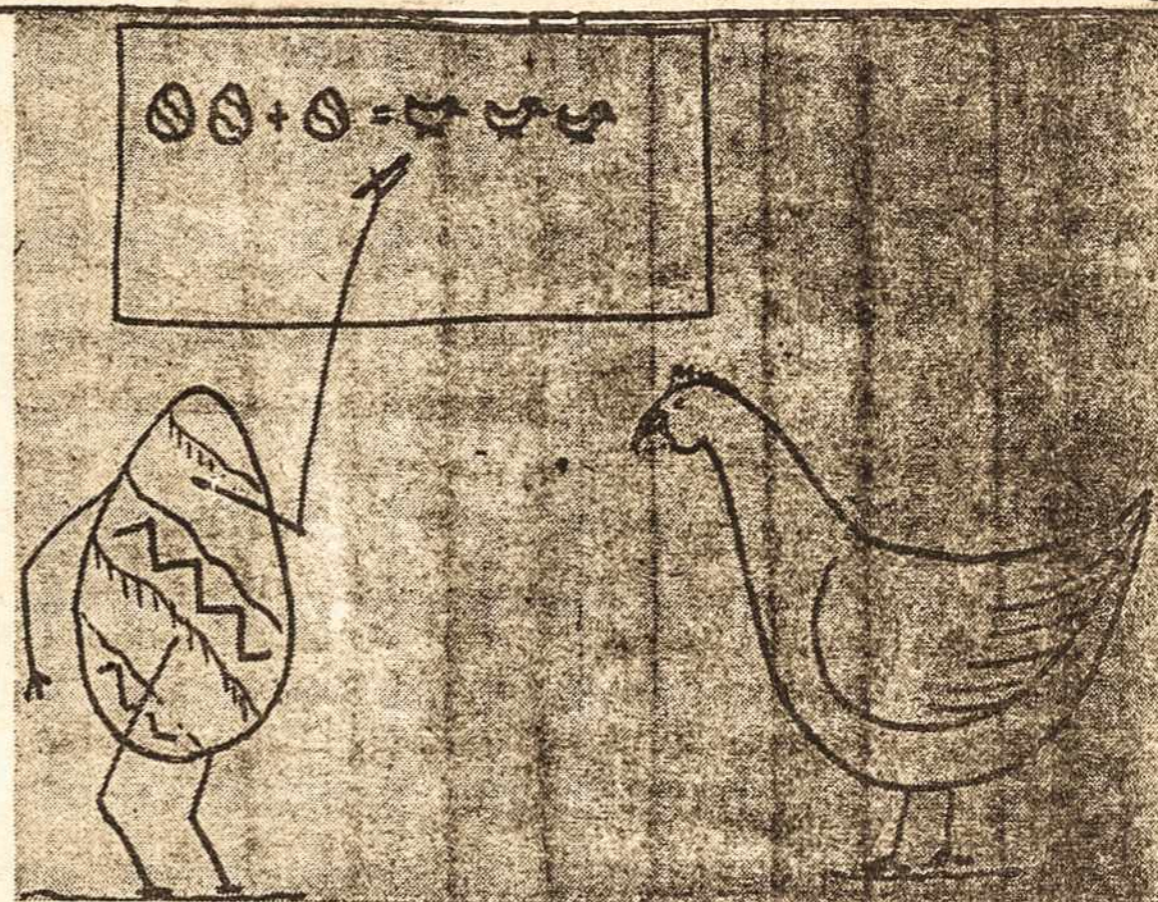
Zvalgos kiškis ilgaausis
— Kas gi ten ant tako?
Iš kur svečias? Klausk neklausęs —
Nieko neatsako.

Jis iš morkos turi nosį,
Iš anglies — jo akys,
Laiko pypkę jis panosėj,
Gal rūkyt nepratęs.

Skrybėlė lyg mielo pono,
Ir sagų daugybė!
Sluota kyšo iš pašonės —
Tai visa didybė.

Baltutėlis ir iš sniego
Pajudėt negali.
Iš kur svečias — ar jis miega —
Kas atspėt tai gali?

A. Abromaitienė

Kiaušinis vištą moko

Piešė Daiva Vizgirdaitė, Brighton Parko lit. mokyklos I sk. mokinė

Kuris rašytojas labiau patinka?

Iš tų rašytojų, apie kuriuos mokėmės šiais metais, man turbūt labiausiai patiko Žemaitė — Julija Žymantienė. Man patiko jos rašiniai todėl, kad ji rašė aiškiai ir galėjai suprasti jos žodžius. Kai skaitai jos pasakas, gali įsivaizduoti, kaip ten buvo. Jos pasakos nėra sunkios suprasti, kaip kitų rašytojų pasakos.

Iš jos pasakų aš esu skaitęs: "Petras Kurmelis" ir "Kaip Jonelis raides pažino", Man turbūt

labiau patiko "Kaip Jonelis raides pažino". Ši pasaka kalba apie berniuką, kuris labai norėjo išmokti rašyti ir skaityti. Jis gyveno svetimoje šeimoje, ir jam visada reikėjo sunkiai dirbti. Jam niekad neleido skaityti ar pažinti raidžių. Jam reikėjo slaptai mokytis. Jis labai norėjo mokytis ir pažinti raides. Žinoma, ir išmoko.

Aidis Pažemėnas,
Los Angeles, Calif.

PATARLĖS IR PRIEZODŽIAI

Ragaišis nusibosta, o duona niekad os.
Puolė kaip liūtas, krito kaip musė.
Skalbiamas baltas, giriamas geras.
Siuvėjas neblogas, pasiūtą moka išardyt.
Nešok kaip varlė ant dalgio.

IRUTĖ ir KĘSTUTIS

D. BASTYS

Literatūra · Dailė · Menai

PAŽINKIME

A. Čiurlionis

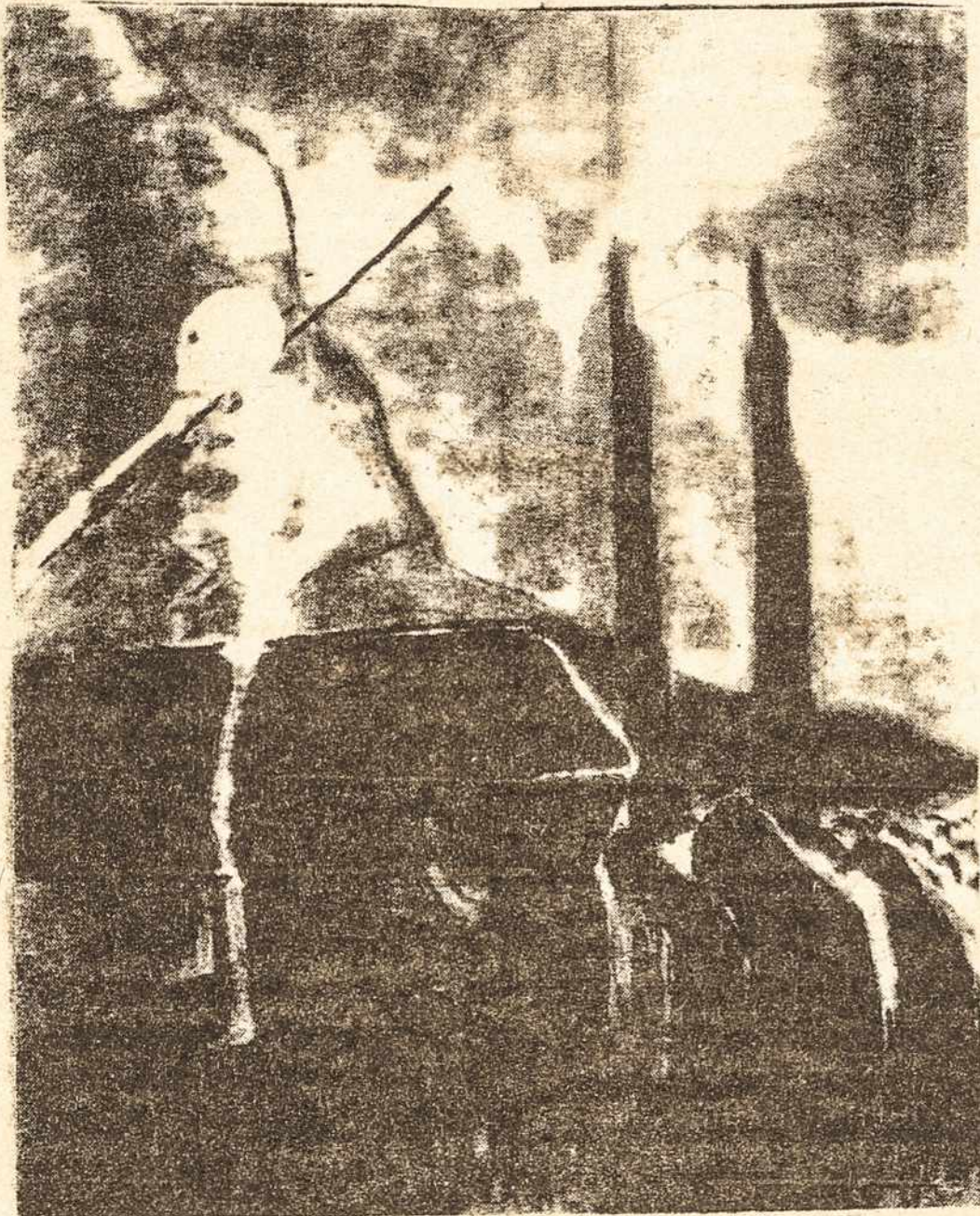
Laidotuvių ciklas

6 paveikslas.
Matome giltines triumfą, išdidį, ranka šonus išsiremęs, su pergalės vėliava — dalgiu joja ant karsto. Ji švyti visa, ir jos dalgis spindi, kai aplink sulinę, pajuodę palydovai.

Prie karsto galo matome du kiparisus. Jie buvo jau 5 paveiksle. Ties ta kiparisų vieta

kalno šlaite yra šio karaliaus — žmogaus kapas. Ir čia dailininkas lyg su koku filmavimo aparatu pirma parodė iš tolo, o dabar pritraukė arti, kad matytum detalę.

Patys kiparisai lyg rankos, ištiestos ir rodančios pirštu į viršų į dangų. Čiurlionis labai dažnai savo medžiam suteikia žmonių

Laidotuvių ciklo 6 pav.

pavidalus. Ir čia jo du kiparisai kaip dvi rankos. Tai gal pagalbos šaukiančios rankos, tų, kurie išeina. O gal tai filosofo rankos, kurios pirštai rodo į dangų. Greičiau čia būtų antroji mintis, kad rankos rodo į kitą gyvenimą, nes ant vienos (dešinės) rankos aukštai matosi blausus mėnulis. Į jį, į tą toli toli žerinčią amžinybę ir rodo tas kipariso pirštas.

PROF. DR. VYTAUTAS BIELIAUSKAS, Tarptautinės Sąjungos Medicinai, Psichologijai ir Religijai Studijuoti pirmininkas, sausio 18-19 d. dalyvavo Sveicarijoi įvykusiuose

Prisiminęs, kad Čiurlionis buvo muzikas kompozitorius, taip ir jauti, kad čia jo vedamas orkestras grotų dramatiškais fortissime garsais. Į tą audrą įkristų švelnūs tonai, lyg mėnulių spinduliai. Po to audringo iškilimo jis nenutraukia staiga. Visą orkestrą nutildo ir leidžia atšaukti elegiškam balsui. Tai yra jo ciklo paskutinis paveikslas.

šios sąjungos direktorių posėdžiuose. Jis padarė du pranešimus, liečiančius pasiruošimą tarptautiniam suvažiavimui, kuris yra numatytas š.m. liepos 14-19 d.d.

IŠ DAILĖS GYVENIMO

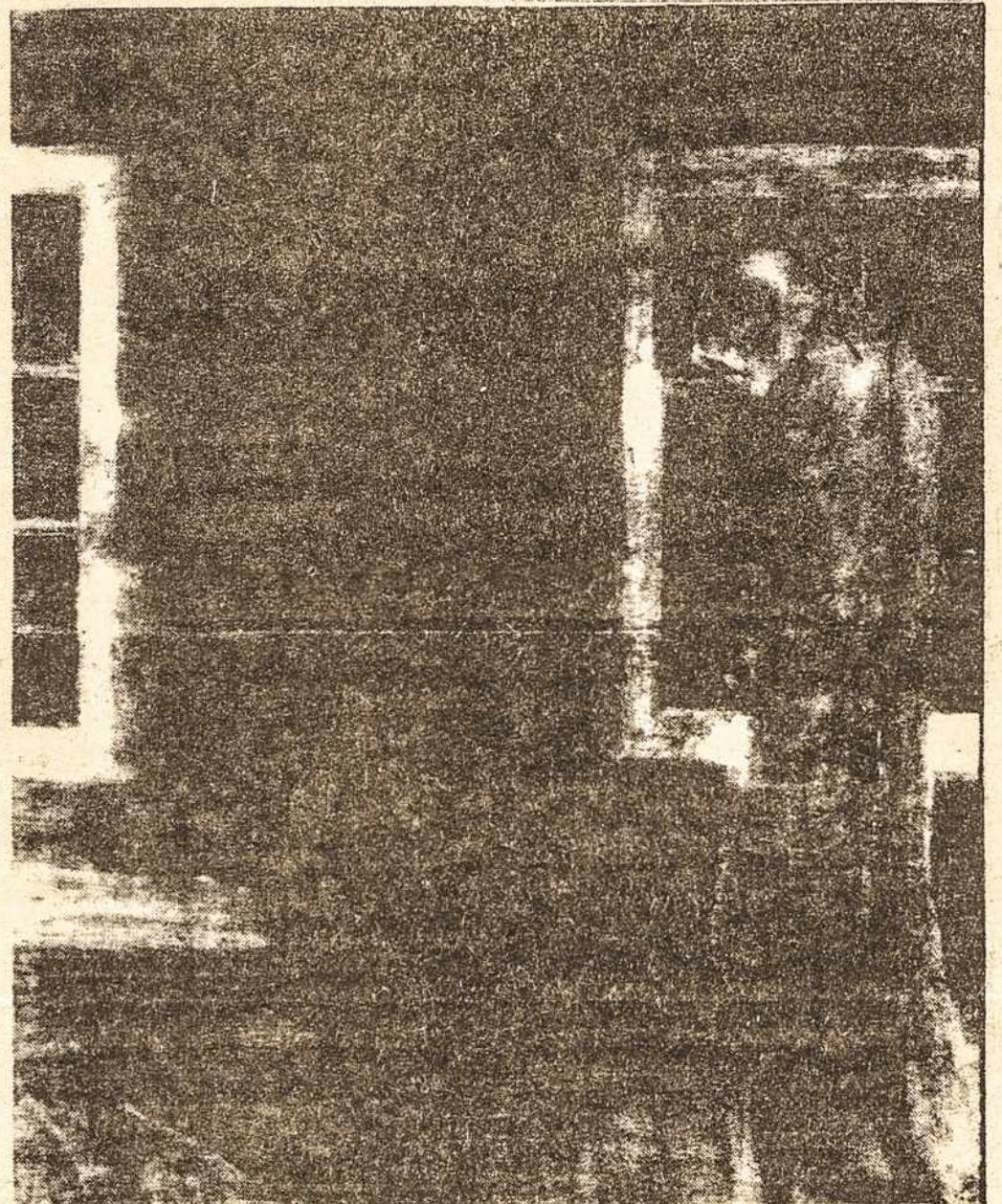
— Čiurlionio galerijos Chicagoj naują direkciją sudaro dailininkės: Regina Jautokienė, direktorė, Marija Ambrozaitienė, Janina Kinkienė, seselė Mercedes ir Danguolė Stončiūtė.

— Skulptoriaus Prano Baltuonio šaknų skulptūrų paroda 1975 balandžio 19 vyks Kultūros Židiny, Brooklyne, N.Y. Parodą rengia vyr. skaučių židyns "Vilija".

— Dail. Adomo Galdiko parodą kovo 15-16 rengia Clevelando ateitininkai.

— Chicagos meno institute surengtoji šio miesto ir apylinkių dailininkų 75-tojoji metinė parodoj 1000 dol. premiją laimėjo dail. Kazys Varnelis už akriliu tapytą paveikslą "Assemblage in Blue" Individuali dail. K. Varnelio darbų paroda prieš Kalėdas buvo atidaryta Milwaukee dailės muziejui, Wisconsin.

LIETUVIŠKOJI SPAUDA — MŪSŲ TAUTINĖ ŠVIESA. Remkime ją ir platinkime!

Laidotuvių ciklo 7 pav.

7 paveikslas

Liūdesių pažymėtas šis paveikslas. Čia vaizduojama, kaip miręs grįžta į namus, kur jis buvo pašarvotas. Čia matosi jo katarfalko galas. Jis pats — ta vėlė — tik palinkęs šešėlis, atėjęs pažiūrėt savo likusių prisiminimų. Gilumoje matome dviejų langų dalis. Tie du langai ir kalba, kad tai esama lietuviško namo vidaus. Ir pačiuose lietuvių liaudies pasakojimuose buvo kalbama, kad mirę trečią dieną grįžta į savo sodybą, į gyventą vietą susitikti su tais daiktai, kurie paliko juos.

Prisimintinos čia ir A. Mickevičiaus "Vėlnės" kur mirusiųjų

vėlės irgi keliauja. Gal iš jų ir atsišaukė tas vaizdas. O gal iš Dzūkijos pasakojimų?

Taip ir baigiasi šis ciklas, vedęs mus kaip kokia sonata, siuita. Pradėjo iškilmingai su karališkais vartais, varpais, karūnomis, daugybe žmonių, toliau vedė į saulėleidį. Kelias buvo toks ilgas, kad sutemo, kad ir žvakeles užsidegė. Nuėjo į slėnį, pakilo į kalną, kur du kiparisai, dvi rankos. Ten giltinė triumfuodama užbaigė aukos kelionę, ir štai finale — tas karalius — žmogus, toks vienišas ir nelaimingas grįžęs į prisiminimus. (p.j.) (Darbininkas)

ŽUVINTO GULBĖS

Žuvintai – Lietuvos paukščių draustimis, kuriame veisiasi gražiosios gulbės.

Vos ledui sutirpus senosios gulbių poros saugo lizdo teritoriją, o pernai išperėti paukščiai prisijungia prie neperinčių gulbių pulko. 1973 metais Žuvinte būtų 35 gulbių lizdai, 70 perinčių gulbių, kurių lizduose buvo 218 kiaušinių, po maždaug šešis kiaušinius lizde, ir 125 neperinčios gulbės. Pirmasis sudėtas kiaušinis tais metais atsirado balandžio 10, nors kartais vėluoja iki gegužės pradžios, kai pavasaris vėluoja ir kiaušinių skaičius lizde sumažėja iki keturių.

Apgynę ir nustatę lizdo teritorijos ribas, gulbinai, su patelėmis prausiasi, švarinasi, kelia gulbių vestuves, o dviem trimis savaitėmis po ledų išėjimo kraunamas lizdas. Daugiausia lizdų Žuvinto 1039 hektarų plote būna pakrančių nendrynuose bei švendrynų juostose. Gulbės nemėgsta lizdų keisti – kaip ir gandrai ir 1973 metais 70 nuosimčių lizdų buvo senosiose vietose. Kartais toje pačioje vietoje lizdus krauna penkeris septyneris metus.

Lizdų tankumas Žuvinte yra beveik 13 lizdų šimte hektarų. Atstumas tarp lizdų senųjų gulbių teritorijoje yra tarp 200 ir 500 metrų, o arčiausiai pasitaikę 30 metrų nuotolis tarp gulbių lizdų. Jaunesnės poros mėgsta arčiau laikytis ir sudaro kelias trijų penkių lizdų grupes. Neperinčios gulbės, kurios lieka balandžio pabaigoje, susitelkia į du tris būrius po 30-40 paukščių.

Gulbių lizdą krauna abu paukščiai. Vietą parenka patinas, sustumdamas pernykščio lizdo liekanas į tvirtą pagrindą, viršuje dėdamas nendrių, švendrių, meldų stiebelius. Naujojo lizdo senas pagrindas gali būti net dviejų metrų skersmens, atlaiką net dviejų žmonių svorį. Pati gūžta būna 50-60 centimetru skersmens, švelnesniais augalais ir plunksnomis išklota.

Dažnai iš lizdelio padaromas tiltelis, kuriuo jaunieji gulbinėliai gali nusileisti į vandenį. Rūpestingiau, gražiau ir darniau lizdus krauna porėlės, kartu pagyvenusios keletą metų.

Artėjant gulbiukų prasikalimo metui, perėklė gulbė neatsitraukia nuo lizdo, o gulbinas ypatingai gina savo lizdą nuo visų priešų, net sugebėdamas užmušti mangutą ar lapę, nors sunkiai atsilaiko prieš naktinius plėšrūnus bebrą ir ūdrą. Tik skilęs gulbiukas sveria 230 - 250 gramų, gulbė jį pastumia į lizdo kraštą išdžiūti.

Iš padėtų kiaušinių maždaug ketvirtadalis neišperiamas, daugiausia plėšrūnų sunaikinti. Paprastai dedami šeši septyni kiaušiniai, kurių šeimai vidutiniškai tenka trys penki gulbiukai. Tris penkias paras gulbiukai neišlipa iš lizdo, o vėliau pradeda su visa šeimyna keliauti po ežerą. Visų pirma plaukia gulbė, ją seka liniją išsirikiavę jaunikliai, o vilkstinės gale seka gulbinas. Kartais pavargusius mažylius gulbės susikrauna ant nugaros, tarp sparnų. Paprastai toli nekeliauja, nebent maisto ieškoti.

Vienodai rūpestingai gulbiukus prižiūri gulbė ir gulbinas. Tėvas skabo minkštas švendrių dalis, atneša prie lizdo, o gulbė jas lyg peiliu supiausto į mažus gabaliukus, kuriuos paberia ant vandens gulbiukams gardžiotis.

MOTERŲ DRABUŽIAI XVIII–XIX AMŽIAIS

Pereitais metais Lietuvoje buvo išleistas Stasės Bernotienės veikalas „Lietuvių liaudies moterų drabužiai XVIII amžiaus pabaigoje – XX amžiaus pradžioje“, turįs 480 iliustracijų. Leidinį ruošdama autorė pati rinko drabužių pavyzdžius, kurių Lietuvos mokslo įstaigos 1972 metais turėjo beveik 40.000, neskaitant fotografijų ir brėžinių, pagal Lietuvos spaudos davinius.

Drabužiai suskirstyti pagal A. Tamošaičio ir M. Glemžaitės tvarką: šanavykių-kapšų, dzūkių, aukštaičių, žemaičių, klaipėdiečių ir vilniečių. Kalbėdama apie atskiras sritis, autorė aptaria medžiagą, sukirpimą, siluetą, puošybą, ir rūbų raidos bruožus nustatyti laikotarpiu.

LIETUVOS VAISIAI IR UOGOS

Lietuvoje auginama virš 1000 veislių obelių, nekalbant apie kitų augalų rūšis. Naujojoje Vytauto Tuinylos knygoje „Lietuvos pomologija“ aprašoma ne tik vaisių auginimo istorija Lietuvoje, bet ir svarbesnės vaismedžių bei uogų rūšys: 103 obelių, 28 kriaušių, 14 slyvų, 15 vyšnių, 25 serbentų, 27 agrastų, 23 braškių, 10 aviečių veislių.

(Mokslas ir Gyvenimas)

Vytautas Ignas. „Madonna“. 1970.
 1. moout 3'x8

STEFANJA RŪKIENĖ

VERGĖJOS KRYŽKELIUOSE

(Tęsia iš praeito Nr.)

ŠALTIS

Šiandien šaltis gerokai spaudžia ir Celsijus rodo 50 laipsnių žemiau nulio. Einame moteriškes į darbą ir žiūrime tik viena akimi. Kai ta akis apšerkšnija ir užšąla, ją paslepame po skarele sušilti ir žiūrime antrąja akimi. Taip ir kaitaliojame akis. Jei nebūtų aprišta, kakta tuojau nušaltų. Tokiam seniui šalčiui spaudžiant, visi būna labai atsargūs.

Priėjome darbovietę. Tariame, kad šiandien bus sunkiau dirbti, nes naktį storai prisnigo ir vis dar krauna daugiau.

Pirmas darbas yra susikurti didelis laužas, nes šį rytą jis reikalingesnis, kaip bet kada. Be jo sušalsi ir visai negalėsi dirbti. Privelkame krūvą šakų ir užkuriame. Truputį pasišildome. Maistą prie medžio užkasame sniegan, kad geriau būtų atrasti, ir einame galinėmis su taigos milžinais.

Miško kirtimas yra sunkus darbas moterims. Laisvame pasaulyje beveik nesuprantama ir žmonės nenorės tikėti, kad Sibire moterys dirba miškuose. Čia moterys dirba visus sunkuosius darbus. Niekas tuo nesistebi ir niekas jų neužjaučia. Dar sunkiau mišką kirsti alkaniems tremtiniams, bet jie turi dirbti, nes prievaizdai vis mina ant kulnų ir nuolat ragina. Kad nors būtų piūklas aštrus, tinkamai pagalastas ir su geru taku. Dalį pasipustyti išmokau, bet piūklo pasiaštrinti nemoku. Bandyčiau, bet nėra dildės.

Giriamės, kad pas mus pramonė, technika ir darbo mechanizacija jau baigia pralenkti kapitalistinius kraštus, kad esame viskuo pertekę, bet neturime paprastos dildės. Kaip dabar būtų gera turėti elektrinį piūklą, bet nė vieno tokio įrankio nemačiau net pas etinius darbininkus.

Tampome atšipusi piūklą iš visu jėgų, bet medis nepasiduoda. Kartais pagalvoji, kad kirviu greičiau nukapotume tą medį, negu ta dantyta skardele. Nors imk ir graužk jo kamieną dantimis.

Pradeda linkti papiautas medis. Lekiamė nuo jo, smukdamos į sniegą iki juostos. Pasukame kiton pusėn, nes jau aišku, kurion pusėn pakirstas medis suka, ir lengviau atsидūstame. Bet staiga kamienas atplyšta nuo kelmo ir neria į mus. Kad šitaip gali atsiktikti mes dar nežinojome ir tik per plauką likome nepaliestos. Taigosė medžiai užmuša daug darbininkų arba visam gyvenimui padaro invalidais.

Griūdamas medis stora šaka užkabino Gembickų Laimutę ir smarkiai sužalojo jai stuburą. Mergaitė pusantrų metų išgulėjo ant kietų lentų ir smėlio, gavo inkstų džiuvą. Sergantį inkstą pašalinus, Sibiro invalidė ir dabar Kaune vaikšto lazdule pasiramščiuodama. Tai mūsų komunistų išdavimo auka, o tokių yra tūkstančiai. Laimutei jau ir antiras inkstas pradėjo gesti ir su jos vargeliu jau bus baigta.

Vieną kartą ir mane šaka buvo prispaudusi prie žemės. Tik visa laimė, kad tai atsiktiko giliame sniege ir šaka buvo kreiva. Taip

(Bus daugiau)

MŪSŲ ŽINIOS

T. BRUZIKĄ PRISIMINUS

Šio, kovo m.13-tą dieną suėjo 2 metai nuo a.a. tėvo Jono Bružiko mirties. Mirė jis traukinio užkliudytas. Norėjo pereiti dvejus geležinkelio bėgius. Išgirdęs bildesį, sustojo tarp vienos ir kitos linijos. Iš užsisukimo staiga išnėręs traukinys kuria tai išsikišusia dalimi - tur būt veidrodžio rémais - davė jam smūgį į galvą ir pervertė jį. Galvos kaulas buvo įlaužtas, smegenys sukrėsti, sąmonė prarasta. Mirė po valandos jos nebeatgavęs.

Mirė, kaip buvo norėjęs, kaip nekartą Dievą prašęs mirti ne lovoje, bet kaip kareivis fronte, kaip kunigas eidamas kunigiškas pareigas. Jis, aplankęs São Paulo miesto centro ligoninėje vieną tautietę, dar tą patį pavakarį norėjo aplankyti Granados baire (prie Penha) du ligonius. Išlipęs iš omnibuso, turėjo prie Vila Matilda bairo pereiti dvi geležinkelio linijas, kad eitų pas juos... bet nebenuėjo...

Jo staigią mirtį daugel apgailestavo, kiti skaudžiai pergyveno. Ne vienam per skruostus netyčiom ašara nuriedėjo. Jautresnės širdies moterys - net ir vyrai - graudžiai apraudojo jį.

-0-0-0-0-0-0-

Čia, SanPaulyje jis visus aplankydavo. Jis surasdavo lietuvius, apie kuriuos niekas nežinojo. Su visais jis šnekučiuodavosi, duodavo jiems progos išsikalbėti, savo bėdas ir džiaugsmus draug su juo pergyventi. Jis visiems surasdavo deramą žodį. Ypač jis lankydavo senelius ir ligonis. Nežinia kaip sužinodavo jis visų sergančių pavardes. Pas juos vis nueidavo, tėvišku žodžiu guosdavo, malda ir šventais sakramentais stiprindavo, kitus prie mirties paruošdavo.

Ir jo čia pravestos misijos misijėlės po visus Sanpaulo priemiesčius - kiek daugeliui tikėjimą ir sąžinės ramybę sugražino, prie moterystės sakramento nuvedė, su Dievu ir žmonėmis sutaikė, krikščioniškam gyvenimui atšaukė. Ir netik Brazilijoje, bet ir Urugvajuje, Argentinoje ir Šiaurės Amerikoje, kur jis bent 5 sykius vedė misijas, devintadienisų, tridienius, atlaidų dienas, ir pabėgėlių stovyklose 6-se Europos šalyse ir daugybėje Lietuvos miestų, miestelių.

Ir jis dėkodavo Dievui, džiaugdavosi, kad ilgus metus nebuves išpažinties prieidavo šventų sakramentų. Tai jam buvo paguoda. Tai kaip po ilgo, kantraus laukimo meškere pagauta didelė žuvis. O jis taip mėgdavo meškerti ir stebėti plūde, ir laukti, ir melstis.

-0-0-0-0-0-0-0-

Dėl to savo gerumo, kunigiško elgesio, misionieriško iškalbingumo, tos savo mielos, šelmiškos šypsenos ir malonių žodžių jis buvo visų gerbiamas vertinamas, mylimas ir vaišinamas. Jam visi mielai ir pinigų aukodavo, kai jis jų prašydavo ir neprašydavo. Nors kartais vienam kitam atrodydavo, kad jis per daug ar per dažnai prašas, bet ir tas

žinojo, kad tuos pinigus jis renka ne dėl savęs. Jis vaikščiojo vis pėsčias, vis į autobusus įsigrūdamas, vis labai kukliai, net skurdžiai apsirėdęs.

Jis siekė, kad mūsų žmonės būtų apsišvietę lietuviai, tikri, geri katalikai. Todėl jis ir laikraščius redagavo, ir knygeles platino, ir pats jas rašė. Jis surinko aukų Kauno Jėzuitų gimnazijos pastatams padidinti, moksleivius remti, klierikus į mokslus leisti, ir Montevideo lietuvių bažnyčiai bei klebonijai pastatyti, ir San Paulo Šv. Kazimiero lietuvių parapijos namams bei salei įsigyti, ir vienintelio Brazilijos lietuvių savitraščio spausdinimui spaustuvėlei įsitaistyti...

Štai keletas visų mūsų prisiminimų antrose jo mirties metinėse. Šviesus tėvo Bružiko prisiminimas dar ilgai bus mūsų atmintyje. Jam gyvas paminklas tebūnie mūsų pastangos vykdyti jo taip iškalbingai žodžiu ir pavyzdžiu skelbtus siekius - būti tikrais lietuviais, broliais sesėm vieni kitiems ir gerais, uoliais katalikais.

P. Daugintis

GAUS STIPENDIJAS

Stipendijų komisija buvo susirinkusi 1975 m., kovo mėn., 4 d., p-lės L. Jodelytės namuose, panagrinėti prašymus ir paskirti mokslo stipendijas 1975 metams.

Panagrinėjusi prašymus, Komisija nutarė suteikti stipendijas šiems asmenims: Arnaldui Zizui - Cr\$. 4.000,00; Antanui Aleknavičiui - CR\$.1.500,00; Roseli Sinkevičiūtei - CR\$.6.000,00; Silvanijai Aradzenkaitei - Cr\$.1.500,00; Teresei Jočytei - Cr\$.2.500,00.

Buvo dar vienas prašymas - Ramučio Idikos, kuris buvo išpildytas tiesiog kun. H. Šulco. Jis pasiuntė US\$500 šiam jaunuoliui.

Buvo nutarta pakviesti jaunuolius, gavusius 1975 metams stipendijas, atvykti pas p-lę L. Jodelytę ir parašyti pareiškimus, kad priima šią stipendiją, kad metų bėgyje pateiks mokslo laipsnius ir mokyklos lankymo liūdijimą ir kad ryžtasi prisidėti prie lietuviškos veiklos dabar ir ateityje.

Kaip anksčiau buvo minėta, šių stipendijų davimo tikslas yra išugdyti augšto kultūrinio lygio jau-

Gerulaitis a força

Vitas Kevin Gerulaitis Vitas)

— Este é mais novo jogador da geração bem sucedida, integrada por Jimmy Connors, Raul Ramirez, Guillermo Vilas e Bjorn Borg. Sua perspectiva é de ascensão muito rápida, e a queda também. Tem um jogo muito pesado, baseado quase exclusivamente na força do saque e das devoluções. E corre o risco enfrentado por Vilas, que precisou parar durante vários meses para recuperar os ligamentos e nervos de seu pulso esquerdo. Gerulaitis nasceu a 26 de julho de 1954, em Nova Iorque, no bairro de Brooklin. Joga com a direita. Foi sexto colocado em 74, no Circuito de Inverno da USLTA; chegou às finais do torneio em Salt Lake City e venceu em duplas; foi finalista, com Alex Mayer, em Roanoke, e semifinalista em simples; finalista em duplas, com Bob Hewitt, em Little Rock, e chegou às quartas de final do Torneio Aberto Fireman's Fund, em San Francisco. Ganhou as duplas do torneio amador de quadras de terra dos Estados Unidos, em 73, derrotando Graebner e Gonzalez. O maior astro atual do tenis mundial, Jimm Connors, foi derrotado por ele, em 72.

nuolius, kurie prisidėtų prie lietuviško darbo. Kadangi mokslo materialinės sąlygos kai kuriems jaunuoliams yra sunkios, mes bandome jas palengvinti ir tikimės tai padarę.

Šia proga, norime nuoširdžiai padėkoti kun. H. Šulcui, kuris pažinęs mūsų mokslo sąlygas, pamatė, kad kai kuriems jaunuoliams jos yra labai nepalankios ir, būdamas užsienyje, renka aukas šiam tikslui ir jas atsiunčia paremti mūsų studentams.

L. Jodelytė

V. Tubelis

A. Sliesoraitis

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS VILA ZELINOJE

Antradieniais ir penktadieniais 20 val. J. Čiuvinškas.

Šeštadieniais 16 val.: nekalbantiems lietuviškai - p. Eugenija Bacevičienė, lietuviškai kalbantiems - p. Lucija Jodelytė. Norintieji mokytis tėvų kalbos kviečiami pasinaudoti pamokomis.

ROZALIJA DOBILIENĖ
mirė kovo 12. A.a. Kazimiero Dobilo našlė palaidota Lapos kapuose. Buvo sulaukusi 88 metus amžiaus, palieka vaikus, vaikaičius ir kitus gimines.

LIETUVIAI IŠ KITUR

— Šiomis dienomis S. Paulo mieste vyksta tarptautinės teniso žaidynės.

Šiaurės Amerikai atstovauja, jaunas teniso žaidėjas, praskynęs kelią į pusiau finalines žaidynes, nugalėjęs sovietų Rusijos, P. Afrikos ir kitus tenistus, VITAS GERULAITIS. Jo tėvai, karui baigiantis, pasitraukė iš Lietuvos ir atvyko Š. Amerikon. V. Gerulaitis yra pats rimčiausias kandidatas tapti tarptautinio teniso žaidynių nugalėtoju.

Darbo reikalais buvo atvykę: Regimantas Vedegys iš Čikagos sunkiųjų mašinų fabrikas Panambra, iš São Paulo pereitą penktadienį išskridęs tikrinti fabriką Argentinoje, Čilėje, Peru, Ekvatorijoje, Meksikoje. JAV vaistų kontrolės — FDA įstaigos tikrintojas Alfonsas Ignatavičius peržiūrėjo vaistų gamybą Pfizer ir kitose įmonėse, kad šios galėtų tiesiai savo produktus į JAV eksportuoti.

Kun. Jonas Giedrys, Montevideo lietuvių klebonas, kovo viduryje atvyko į SP. mėnesį pasilsėti.

LITERATŪROS BŪRELIO SU-EIGA

bus balandžio 6 dieną, šeštadienį, pp. Čiuvinškų namuose, prača Visconde S. Fontes, 205, Parque da Moóca. Visi suinteresuotieji kviečiami dalyvauti.

LAIŠKAS

Yra laiškas ANTANUI PETRAIČIUI „Mūsų Lietuvos“ administracijoje. Siunčia jį Juozas Balkus iš Brooklyn, JAV-ių.

PARDUODAMI TAUTINIAI RŪBAI

labai gražūs, gerai pasiūti, atvežti iš Lietuvos, nauji, dar nenešioti. Kaina: 200 dolerių.

Kreiptis pas p.p. Šimonius, rua Barão do Pirai, 67, V. Zelina, netoli bažnyčios. (Tel.63-4938).

Kam rūpi

LIETUVA —
jos LAISVĖ,
GEROVĖ

ir ATEITIS,
tam rūpi ir

LIETUVIŠKIEJI
REIKALAI.

MŪSŲ ŽINIOS

DIDŽIOJI SAVAITĖ

Lietuviškų pamaldų tvarkaraš-
tis V. Zelinoje:

Verbų sekmadienis: 11 val. Ver-
bų šventinimas – procesija ir Mi-
šios.

Didysis Ketvirtadienis: 18 val.
pasiruošimas išpažinčiai (bendruo-
meninis), 19 val. Šv. Mišios.

Didysis Penktadienis: 15 val.
Kryžiaus garbinimas ir kitos apei-
gos.

9 val. - Kryžiaus Keliai.

Didysis Šeštadienis: 19 val. ap-
eigų pradžia.

Velykos: 6 val. – Prisikėli-
mo procesija ir Mišios.

Mišių 11 val. nebus.

Išpažinčių per Šv. Tridienį bus
klausoma: kas valandą, pradedant
nuo 13 valandos,

(T. P. Daugintis: D. Keturtd. 16
val.

T.V. Pupinis: D. Šeštadienį 17 –
19 val.)

DIDŽIOJI SAVAITĖ MOKOJE

VERBŲ SEKMADIENIS – 8
val. Verbų šventinimas, Mišios.

DID. KETVIRTADIENIS – 20
val. Paskutinės Vakarienes Mišios.

DID. PENKTADIENIS – 16
val. Kryžiaus pagerbimas ir kitos
apeigos.

DID. ŠEŠTADIENIS – 20 val.
Velykų žvakės, krikšto vandens
šventinimas, Šv. Mišios.

VELYKŲ SEKMADIENIS –
8 val. Velykų Mišios.

Išpažinčių klausoma valandą
prieš pamaldas.

RIO DE JANEIRO lietuviams
pamaldos bus pirmą Velykų die-
ną, 30 d. kovo, 11 val., Rio de Ja-
neiro senojų katedroj, Praça 15.

NETURTINGŲJŲ VELYKOS

bus liūdnos, vargingos ar linksmos,
šventiškos? Tai priklausys nuo Jūsų.
Auką šiems mūsų tautiečiams galima
perduoti šv. Kazimiero ar V. Zelinos
klebonijose.

"NAKVYNĖS".

Lietuviai visad buvo labai
svetinga tauta. Kas kada ke-
liavo po Lietuvą, vis aprašė
lietuvius kaip nuoširdžiai
svetingus. Brazilai yra skai-
tomi „o povo hospitaleiro
por excelência“, tai ir mes
galim paliūdyt. Tad lietu-
viai gyvenantys, Brazilijoje,
mes turim būt du kart svetingi.
Ar esame? Pasaulinis Jau-
nimo kongresas atsakys.

Kai pradės jaunuoliai ir ne
visai taip jauni prašyti: „Nak-
vynės“. Ar mūsų širdžių bei
namų durys atsidarys? Ma-
nau kad taip. Nes jau ne
kartą iš svetur atvykę pake-
leiviai džiaugės Brazilijos lie-
tuvių malonių priėmimu.
Tad jau pagalvokim ir
džiaugsmingai laukim tų to-
limų - artimų bičiulių, kurie
mums tiek naujienų atneš
iš kitų kraštų, iš kitų lietu-
viškų namų.

Lietuviai-argentiniečiai, lie-
tuviai-vokiečiai, lietuviai-ve-
necueliečiai, lietuviai-kanadie-
čiai, ir dar kiti ir dar kiti,
junkime rankas ir širdis bū-
vodami drauge, tai bus kaip
tinklo mazgeliai, tinklo kurį
mes lietuviai, per pasaulį nu-
tiesim. Ir mūs mažytė Lietu-
va, mus kaip gijas į platų pa-
saulį išleidusi tesidžiaugis iš-
augdama į platu tinklą – pa-
saulį aprėpiantį.

Rymantė Steponaitytė

Šv. Juozapo Vyrų Brolija, Maldos Apaštalavimo Draugi-
ja, LK Moterų Draugija sveikina Šv. Juozapo parapijos Kle-
boną kun. JUOŽĄ ŠEŠKEVIČIŲ ir visus Juozus bei Juzes
vardinių progą.

BALTIJOS KOMITETO VEIKLA

Šiais 1975 metais Komiteto
Valdybą sudaro lietuviai. Kadan-
gi nutarta, kad kiekvienoje Val-
dyboje kasmet dalyvauja ir kitų
dviejų kolonijų atstovai, todėl
pareigomis pasiskirstė sekančiai:

Pirmininkas Kapit. Juozas Čiu-
vinskas
Vice-Pirm. Kun. Pr. Gavėnas
Pirmas Sekr.stud. Silvania Ara-
zenko
Antras Sekr.ekon. Peeter Matti
Kenksmann
Pirmasis išd.prof.Dr.Victor Neh-
mi
Antrasis išd.Stasė Lukoševičie-
nė
Spaudos reikalų vedėjas: Alf.
D. Petraitis
Juridiniams reikalams adv. Alg.
Sliesoraitis.

Šių metų svarbiausi Komiteto
uždaviniai: Pabaltijos savaitė (se-
mana dos Bálticos) kurios laiko-
tarpy bus informuota brazilų vi-
suomenė apie 13-14 birželio ma-
sinius ištrėmimus ir dabartinę Bal-
tijos Valstybių padėtį. Bus ruošia-
mas viešas minėjimas su pamal-
domis už žuvusius.

Antra, liaudies meno ir kultū-
ros paroda, kuri jau bus rengiama
penkti metai iš eilės, kuria plačiai
domisi brazilų visuomenė. Jau da-
romi žygiai susitarti su žymes-
niais mūsų kolonijos meno megė-
jais, kurie galėtų dalyvauti su savo
eksponatais. Taip pat bus prašomi
ir kviečiami ir pavieniai asmenys,
turintieji bet kokių, meno dalykų
su lietuviškais motyvais. Visi no-
rintieji prie parodos prisidėti bus
prašomi pranešti ar palikti ekspo-
natus lietuviškose klebonijose ar
pas Komiteto narius.

Trečias svarbus veiksnys, tai lei-
dimas informacinio „Buletim Bál-

tico“ kuris išeis kas antras mėnuo.
Prašoma užsisakyti šį biuletinį,
nes jis leidžiamas portugalų kalba
ir suteikia labai daug svarbių ir
įdomių žinių, iš Baltijos Valstybių
gyvenimo. Biuletinis tinka visiems,
bet ypač kalbantiems tik braziliš-
kai. Jo kaina nenustatyta, palie-
kama laisva auka.

Koresp.

Susikūrė nauja organizacija "PRÓ-LIBERDADE"

Organizacija sudaryta iš dauge-
lio pavergtųjų tautų atstovų, Jau
patvirtinti įstatai ir išrinktas Adv.
Algirdas Sliesoraitis. Organizaci-
jos būstinė laikinai randasi T.F.P.
patalpose. Organizacijos tikslas in-
formuoti brazilų visuomenę apie
Sovietų Rusijos neteisėtą pavergi-
mą įvairių tautų ir reikalauti juo
greičiausiai atstatyti visų pavergtų
tautų laisvę ir nepriklausomybę.

Ši organizacija buvo senai lau-
kiama, nes visuose laisvo pasaulio
kraštuose tokios organizacijos vei-
kia, tad linkime jai geros sėkmės
pavergtųjų tautų laisvinimo darbe.

Koresp.

VEIKLOS KALENDORIUS

Kovo 19, Šv. Juozapo šventė V. Zelinoje,
Mišios 7 ir 19:30 val.

Balandžio 5, Literatūros biurelio mėnesi-
nis pobūvis.

Kovo 23, Sąjunga-Aliança pietūs 13 val.
Rua Lituânia, 67.

Kovo 24, Jaunimo kongreso komisijų ir
valdybos posėdis Jaunimo namuose 19:30
val.

Kovo 28-29, Jaunimo kongreso trijų kraš-
tų posėdžiai Montevidéjuje.

Kovo 30, Velykos (žr. pamaldų valandas
São Paule ir Rio)

Balandžio 7, Pabaltiečių komiteto posėdis
estu konsulate 19:30 val.

Balandžio 13, V. Zelinoje moksleivių atei-
tininkų susirinkimas.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS E
CRIANÇAS. MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Barros Ltda.

Ins. Estadual 194818/57

C. & E. 50.332.999/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

NOSSA LITUÂNIA

MŪSU
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redator: Jonas Kidykas

Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 50 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 250 kr.
Paskiro numerio kaina: 1,00 kruzėiras. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr. pa-
gal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti „Pedro
Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne-
naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai ne-
būtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį re-
dakcija neatsako. Laikraštis išeina ketvirtadienį. Todėl vietinės žinios ir prane-
šimai 9 - 10 puslapiams redakcijai išteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vaka-
ro.